YUKSEK GERILIM HATLARINDA YURUYEN DALGALARA KORONANIN ETKILERI

M. Ozaltınok, O. Kalenderli, M. Ozkaya

1.T.U. Elektrik-Elektronik Fakültesi Yüksek Gerilim Laboratuvarı, istanbul

ÖZET

Bu calışmada, koronanın yürüyen dalgaların zayı/lama ve bozulmasına etkileri, yük-gerilim karakteristiği parça parça lineer olarak gözönüne alınan, bir fazlı ikili demet iletkenli bir hat üzerinde, dalga denklemlerinin çözümü sonlu farklar yöntemi ile yapılarak incelenmiştir. Denklemler bilgisayar yardımıyla cözülüp dalga sekillerinin çizdirilmesiyle darbe gerilimi şeklindeki yürüyen dalganın korona etkisi ile ve uzaklıkla zayıflaması, cephesinin yatıklaşması ve şeklinin bozulması gösterilmiştir.

1. Giris

Yüksek gerilim enerji iletim hatlarında, yıldırım gibi dış aşırı gerilimlerin etkisi sonucu meydana gelen yürüyen dalgalar, hat boyunca yayılmaları sırasında çeşitli noktalardaki yansıma ve kırılmaları yanında korona etkisiyle zayıflama ve bozulmaya da maruz kalırlar. Bir hatta uygulanan gerilim hattın korona başlangıç geriliminden yüksek olması durumunda hat üzerinde korona adı verilen elektriksel kısmi bosalmalar olur. Bu olay hattın esdeğer çapının büyümesine dolayısıyla hat kapasitesinin artmasına sebep olur. Korona aynı zamanda, yürüyen dalganın genliğine ve sekline bağlı olan enerjisinin azalmasına yani enerji kaybına yol açar. Koronanın bu etkilerinin bilinmesi ve hesabı, yüksek gerilim hatlarının ve sistemlerinin yalıtim koordinasyonu ve korunmasi bakimindan önemli olur.

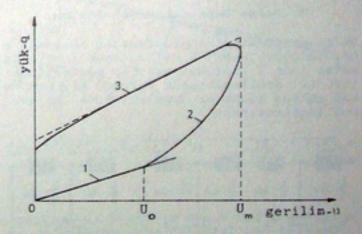
Koronanın yürüyen dalgalara etkileri, hem deneysel hem de kuramsal olarak incelenmektedir /1-8/. Kuramsal incelemelerde, gelişen bilgisayar teknolojisine paralel olarak, probleme ilişkin pek çok değişkenin gözönüne alınması ve değişik çözüm yöntemleri kullanılması olanağı bulunmaktadır. Çözüm yöntemlerinde, dalga denklemleri genelde iki şekilde gözönüne alınmaktadır:

- Hattın yük-gerilim karakteristiklerinde dq/du 'ya bağlı olarak,
- Yük-gerilim eğrisinin sınırladığı alanla tanımlanan korona kaybına bağlı olarak.

Bu calışmada incelemeler (1) yöntemine göre yapılmış ve dalga denklemleri ile bunların cözümleri gösterilmiştir.

2. YUk-Gerilim Eğrisi ve Dalga Denklemleri

Sekil-1'de darbe gerilimi için, bir hat parçasının yük-gerilim (q-u) eğrisi gösterilmiştir. Hattaki gerilim, korona başlangıç gerilimi U a yükselene kadar q ile u arasındaki ilişki doğru orantılıdır. Burada q-u eğrisinin eğimi, hattın geometrik kapasitesi C'ye eşittir. U in üstünde hatta korona başlar ve q yükündeki artış, gerilime oranla daha hızlı olur. Bu durum gerilimin tepe değerine kadar devam eder.

Şekil-1. Yük-gerilim (q-u) eğrisi

Sekil-1'de basitleştirilmiş olarak verilen q-u eğrisinde,

- 1 bölgesi: 0≤u<U ve ðu/ðt>0, egrinin
- 2 bölgesi: U_o≤u≤U_m ve ∂u/∂t>0, egrinin egimi=C(u)
- 3 bölgesi: 0≤u≤0 ve ∂u/∂t≤0, eğrinin eğimi≈C

kabul edilmiştir. Bu bağıntılarda, U hattın korona başlangıç gerilimi, U de gerilim darbesinin tepe değeridir. q değrisi, gerilimin maksimum değerinde karmasık bir değişim gösterir. Bu durum, koronanın oluşum mekanizmasına bağlı olarak gerilim darbesinin şeklini etkiler. Gerilimin tepe

degerinden sonra egrinin egimi, kabaca, daha önce belirtilen C degerine esit olur.

Tek fazlı bir hat için dalga denklemleri şu şekilde yazılabilir:

$$-\frac{\partial u}{\partial x} = L\frac{\partial i}{\partial t}$$

$$-\frac{\partial i}{\partial x} = \frac{\partial q}{\partial u}\frac{\partial u}{\partial t}$$
(1)

Bu bağıntılarda, u ve i hat başından x uzaklığındaki gerilim ve akım; q hattın birim uzunluğuna düşen yük ve L hattın birim uzunluğunun endüktansıdır.

(1) denklemlerinde belli bir zamanda ve hattın belli bir yerindeki gerilim ve akım değerini belirlemek için başlangıc koşulları.

$$u(x,0)=0$$
 (2)
 $4(x,0)=0$

ve sinir kosullari.

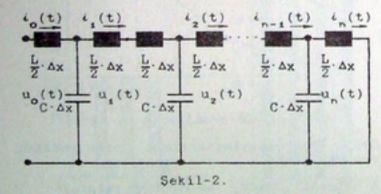
$$u(0,t)=U(t)$$
 (3)

$$u(\ell,t)=0 \tag{4}$$

alınmıştır. U(t) hatta hat başından uygulanan gerilim, & de hattın uzunluğudur.

3. Dalga Denklemlerinin Çözümü

Dalga denklemleri sonlu farklar yöntemiyle çözülmüştür. Şekil-2 de bir enerji iletim hattı için T tipi bir eşdeğer gösterilmiştir. (1) denklemlerinde ∂q/∂u=C alınmış ve hat sonsuz küçük Δx uzunluklarına bölünerek incelenmiştir.

Sekil-2'den yaralanarak gerilim cinsinden (1) denklemleri sonlu farklar denklemi olarak asağıdaki gibi yazılabilir.

$$u_{k}(t+\Delta t)=u_{k}(t)+(\Delta t/\Delta x)\frac{\left[i_{k-1}(t)-i_{k}(t-\Delta t)\right]}{C_{k}(u_{k}(t))}$$

$$(k=1,2,\ldots,n) \qquad (5)$$

Burada

$$C_{k}(u_{k}(t)) = \frac{\left[q_{k}(t) - q_{k}(t - \Lambda t)\right]}{\left[u_{k}(t) - u_{k}(t - \Delta t)\right]}$$

$$C_{k}(u_{k}(t)) = \frac{\left[q_{k}(u_{k}(t)) - q_{k}(u_{k}(t - \Lambda t))\right]}{\left[u_{k}(t) - u_{k}(t - \Delta t)\right]}$$

$$(k=1,2,...,n) \qquad (6)$$

dir. C_k(u_k(t)), Şekil-l'deki q-u eğrisinin herhangi bir noktasındaki birinci dereceden diferansiyel katsayıdır. k indisi,
hattın herbir noktasındaki farklı q-u eğrisini gösterebilmek için kullanılmıştır.
Bu denklemler çözümleri kolaylaştırır. Çözümde problemin incelendiği bölge için tek
bir (ortalama) q-u eğrisi kabul edilmiştir.
Bu yüzden (5) ve (6) bağıntılarındaki
C_k(u_k(t)) yerine C(u_k(t)) yazılabilir.

Akım cinsinden de aşağıdaki denklemler verilebilir:

$$i_o(t+\Delta t)=i_o(t)+2/L(\Delta t/\Delta x)$$

$$\left[u_o(t+\Delta t)-u_i(t+\Delta t)\right]$$

$$i_k(t+\Delta t)=i_k(t)+1/L(\Delta t/\Delta x)$$

$$\left[u_k(t+\Delta t)-u_{k+1}(t-\Delta t)\right]$$

$$i_n(t+\Delta t) = i_n(t) + 2/L(\Delta t/\Delta x)u_n(t+\Delta t)$$

$$(k=1,2,...,n)$$
(7)

Başlangıç koşulları,

$$i_k(t)=0$$
 (8) $u_k(t)=0$

ve sınır koşulu,

$$u_o(t+\Delta t)=U(t+\Delta t)$$
 (9)

Denklem (5) ve (6)'dan, her q-u eğrisi için aşırı gerilim dalgasının sekilleri hesaplanabilir. Bunun için q-u eğrisinin bilinmesi veya tahmin edilmesi gerekir. Şekil-1'deki eğrinin (2) bölümü, çok kaba bir yaklaşıklıkla asağıdaki gibi iki fonksiyonla gösterilebilir.

(1)
$$U_o \le u < U_x$$
 ve $\partial u / \partial t > 0$
 $C(u) = C + m_i k_i (u - U_o)^{m_i - 1} / u$ (10)

(2)
$$U_{x} \leq u < U_{m} \text{ ve } \partial u / \partial t > 0$$

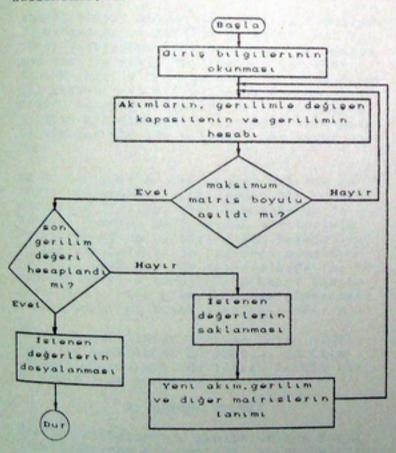
 $C(u) = C + m_{z} k_{z} (u - U_{o})^{m_{z} - 1} / u$ (11)

dir. Bu bağıntının hesabi Kaynak/1/'de verilmektedir.

Bir q-u eğrisini tanımlayan bes büyüklük m₁, s_{c1} (veya k₁), m₂, s_{c2} (veya k₂) ve U dir. Bu büyüklükler, hesaplanan dalga sekli deneysel olarak ölçülenlere benseyene kadar değiştirilerek istenen sonuca ulasılabilir.

4. Sayısal Uygulamalar

Bağıntıları 3. Bölümde verilen yönteme uygun olarak hazırlanan ve akıs diyağramı şekil-3 de gösterilen bir bilgisayar programında, ikili demet iletkenli bir hat için, eşdeğer hat yarıcapı r=1,265 cm, hat yüksekliği h=14 m, hattın koronasız durumdaki karakteristik empedansı Z=315 ohm, hattaki yürüyen dalga hızı c=300 m/µs ve korona başlangıç gerilimi U₀=421 kV alınmıştır. q-u eğrisi için s_{c1}=25, m₁=2, s_{c2}=15, m₂=2,1 ve U_x=850 kV değerleri kullanılmıştır.

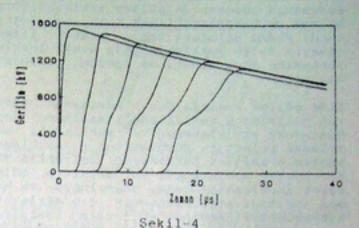

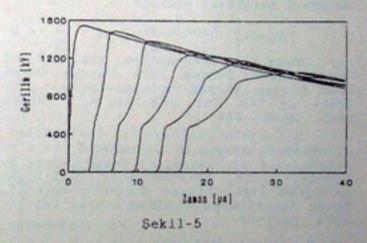
Sekil-3. Akış diyagramı

U(t)=1600·10³(e^{-1/ce.5·10}-e^{-1/c.4·10})
[Volt] (13)

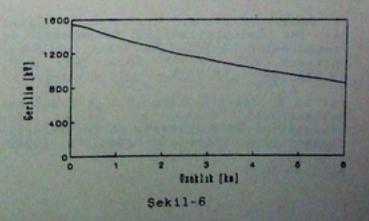
seklinde bir standart darbe gerilimi uygulandığı ve hattın conunun kıcadevre olduğu kabul edilmiştir

Bu verilerle, uygulama olarak 8 km uzunlu gunda ikili demet iletkenli bir hat örne ginde Ax=35,25 m ve At=0.05 uz alarak 5e kil-4'te verilen değişimler ve Ax=141 m ve At=0.2 µs alarak Şekil-5'de verilen değişimler elde edilmiştir.Şekil-4 ve Şekil-6 deki dalga Şekilleri, yürüyen dalganız hat boyunca birer kilometrelik aralıklarla değişimlerini göstermektedir.

Şekil-6'da da 8 km'lik örnek hatta Şekil-4 teki dalgaların tepe değerlerinin hat boyunca değişimi verilmiştir. Şekil-6 dan yürüyen dalganın hat boyunca genliğindeki azalma belirgin olarak görülmektedir.

Elde edilen dalga şekillerinin gerçek dalga şekillerine benzerliği literatürde verilen deneysel çalışma sonuçları ile karsılastırılarak görülebilir. Ancak hesaplardaki uyum, lineerleştirme için alınan fonksiyon sayısıyla arttırılabilir. q-u eğrisini tanımlayan büyüklükler yanında, hesapları etkileyen diğer büyüklükler de seçilen hat parçası uzunluğu (Ax) ve At/Ax oranıdır. Şekil-4 ve 5 te bu durum gözlenmektedir.

5. Sonuclar

Bu çalışmada, yüksek gerilim hatlarında koronanın yürüyen dalgalara etkisini görebilmek ve hesaplayabilmek için, q-u eğrisinde $\partial q/\partial u$ eğimine bağlı olarak lineer olmayan dalga denklemlerinin sonlu farklar yöntemine göre hesabı ve çözümü açıklanmıştır.

Elde edilen sonuçlardan, koronanın, yürüyen dalgaların genliğindeki azalmaya, cephesindeki yatıklaşmaya ve şeklindeki bozulmaya yolaçtığı görülmektedir. Açıklanan yöntemle yapılan bilgisayar çalışmalarında, hattın sonlu küçük parçacıklara bölünerek incelenmesi hesap doğruluğunu ve hesap süresini etkilemektedir. q-u eğrisinin lineerleştirilmesinde kullanılan fonksiyon sayısı, dalganın cephesini; At/Ax oranı da dalganın genliğini etkiler.

Kaynaklar

/1/ Inoue, A., Propagation analysis of Overvoltages Surges With Corona Based Upon Charge Versus Voltage Curve, IEEE Trans. on PAS, Vol. PAS-104, No.3, March 1985, pp.655-660.

/2/ Gary, C., Dragan, G., Critescu, D.,
Attenuation of Travelling Waves Caused By
Corona, CIGRE, International Conference
on Large High Voltage Electric Systems,
Study Committe no.33, Report 13, Vol.II,
1978, pp.1-38.

/3/ Harrington, R.J., Afgahani, M.,
Implementation of a Computer Model to
Include the Effects of Corona in
Transient Overvoltage Calculations, IEEE
Trans. on PAS, Vol. PAS-102, No.4, April
1983, pp.902-910.

/4/ Semlyen, A., Gang, H.W., Corona Modelling for the Calculation of Transients on Transmission Lines, IEEE Trans. on Power Delivery, Vol. PWRD-1, No.3, July 1986, pp. 228-239.

/5/ Li,X.,Malik,O.P,Zhao,Z., A Practical Mathematical Model of Corona for Calculation of Transients on Transmission Lines, IEEE Trans. on Power Delivery, Vol. PWRD-4, No.2, April 1989, pp.1145-1152.

/6/ Skilling, H.H., Dykes, P.de K., Distortion of Travelling Waves by Corona, Trans. of AIEE, Vol.56, July 1937, pp.850-857.

/7/ Lee, K.C., Nonlinear Corona Models in An Electromagnetic Transients Program (EMTP), IEEE Trans on PAS, Vol. PAS-102, No.4, Sept. 1983, pp.2936-2941.

/8/ Ovick, N.L. Kusic, G.L., Including Corona Effects for Travelling Waves on Transmission Lines, IEEE Trans. on PAS, Vol. PAS-103, No. 12, Dec. 1984, pp. 3643-3650.